

Na březnickou hájovnu se vrací život

(Vydání : 5/ 2002)

Klostermannův Pürstlink, dnešní Březník, od 1. června slouží především turistům. V pátek 24. května byla někdejší Schwarzenberská hájovna po čtyřleté rekonstrukci slavnostně otevřena.

Staromilecký Klostermann by možná kroutil hlavou, neboť i v úvodu svého románu *Ze světa lesních samot* píše: „*Stojí tu nehybně (Luzný), věčně mlčí, jakoby truchlil nad změnami posledních desetiletí*“.

Jak asi musel truchlit Luzný, posvátná šumavská hora, když o téměř sto let později v roce 1951 opustili hájovnu v luzenském údolí poslední stálí obyvatelé. Byli nahrazeni chlapci v uniformách, jejichž oběti ve službě nedobré věci připomíná pamětní destička na nedaleké Medvědí hoře. Oběti nešťastníků s odlišnými názory připomínají pouze vzpomínky na zmařená léta, neboť jim se pocty pamětních desek nedostalo.

Pohraničníkům ale stará hájovna přestala vyhovovat, a proto ji v roce 1969 opustili a zanechali osudu. Ani nově vzniklý Národní park Šumava si s ní zpočátku nevěděl rady. Zchátralá budova unikla téměř zázrakem demolicí a v roce 1998 se dočkala nové šindelové střechy. Poté byla zahájena nákladná rekonstrukce, která si dosud vyžádala dvanáct milionů korun.

Slavnostnímu otevření hájovny týž den předcházelo na Srní odhalení památníku spisovateli Karlu Klostermannovi. V tomto případě předvídavému zastánci soužití českých a německých obyvatel Šumavy tato pocta skutečně náleží. Upřímně mu ji vzdali členové českobavorského občanského sdružení Karel Klostermann - spisovatel Šumavy. O spisovatelově odkazu promluvili představitelé české a německé sekce sdružení, pánové Václav Sklenář ze Srní a profesor Eberhart Düninger, ředitel knihovny v Mnichově.

K zamyšlení dnešním návštěvníkům Šumavy, hlavně těm nacionalisticky laděným, je určen dvojjazyčný citát slov Adolfa Heyduka umístěný na památníku: „*Básník Šumavy, apoštol smíření mezi Čechy a Němci*“. Autobus s bavorskými hosty přijel do Srní s mírným zpožděním zaviněným komplikacemi na hraničním přechodu. Sympatie pak vzbudil komentář hostů: „*Už aby ty hranice nebyly*“.

Památník K. Klostermanna před hotelem v Srní slavnostně odhalili prof. E. Düninger, ředitel knihovny v Mnichově a Ing. I. Žlábek, ředitel NPŠ.

Březník, kam se všichni poté přesunuli, přivítal Klostermannovy příznivce, vedení a zaměstnance Národního parku Šumava a hosty nevlídně. Možná, že genius loci nechtěl, aby Luzný spatřil začátek nového života hájovny, a proto vše zahalil do husté mlhy a mraků. To mladou ženu revírníka Kořána uvítal kdysi mnohem přívětivěji krásným slunečným počasím. Mladá paní se rozplývala nadšením, neboť zdaleka netušila, co ji čeká. Samota i proměnlivost drsné šumavské přírody vyústily v odchod Kořánových blíže k civilizaci do líbeznější jihočeské krajiny.

Náladě pravých Šumaváků však počasí nemohlo uškodit. A bylo mezi nimi vedení Národního parku Šumava v čele s ředitelem Ing. Ivanem Žlábkem, starostové šumavských obcí, mimo jiné Modravy, Srní, Rejstejna, Horské Kvildy a Kvildy - Antonín Schubert, Václav Veselý, Jaroslav Petráň, Eduard Hones a Jiří Frydlewitz. Mezi mnoha dalšími hosty nechyběl ani znalec a milovník Šumavy Emil Kintzl z Kašperských Hor.

Po projevu náměstka ministra životního prostředí Ing. Josefa Běleho, Csc., se v originálním prostředí bývalé stodoly uskutečnil malý slavnostní koncert. Flétnistka Lenka Filipová - Baarová za klavírního doprovodu Jana Niederleho přednesla skladby Mozarta, Bacha, Rossiniho, Dvořáka. Možná, že velebné tóny

klasické hudby usmíří horu Luzný, která snad přestane truchlit nad starými časy a dopřeje turistům častější pohled na svoji majestátní krásu.

Následný projev ředitele Národního parku Šumava Ing. Ivana Žlábka připomněl náročnou práci při rekonstrukci i střet názorů, který ji provázel. Po oficiální části následovalo neformální posezení, ve kterém došlo i na harmoniku starosty Horské Kvildy Eduarda Honese. Za jejího doprovodu se mnohokrát zpívala šumavská hymna Andrease Harthauera Tam v krásné Šumavě.

Už dnes je jasné, že dokončením rekonstrukce nejsou problémy Březníku ani zdaleka vyřešeny. Zatím bude sloužit především turistům jako informační středisko s obsluhou. Kapacita je zhruba padesát míst, ale nabídku občerstvení představuje jen základní sortiment studených a teplých nápojů a balených potravin. Středisko bude útočištěm v případě nepohody a je v něm, dosud na Březníku chybějící, sociální zázemí. Provoz by měl být od 1.června do poloviny října s otevírací dobou od devíti do osmnácti hodin. Zimní provoz je zatím otazníkem, neboť zásobování by muselo probíhat po oblíbené a frekventované trase z Modravy, jejíž délka tam a zpět, celkem 16 kilometrů, je optimální i pro méně zdatné běžkaře. Turisty určitě zaujme naučná stezka nad březnickou hájovnou. Má ukázat suchý les, který je důsledkem sporů o přístup ke kůrovcové kalamitě.

Úsilí vedení Národního parku Šumava jistě najde příznivou odezvu u všech turistů. Určitě také uvítají slib jeho ředitele Ing. Žlábka, že do roka a do dne bude otevřen hraniční přechod pro pěší Modrý sloup. Pak by se znovu otevřela dávná cesta z Březníku na Luzný dosud pod nejrůznějšími ekologickými a bezpečnostními záminkami zakázaná.

K dokonalosti už zbývá jen málo. Zpřístupnit nejžárlivěji střeženou oblast směrem k Roklanské hájovně a snad i cestu z české strany na Roklan, případně vytvořit okruh přes Medvědí horu a Weitffällerské slatě zpět na Modravu. O tom je ale lepší mluvit zatím jen potichu, neboť i pravověrným ekologům je nutné přiznat část pravdy při obavách o uchování dobrého stavu jedné z nejkrásnějších partií centrální Šumavy.

Marie Míková